

LEWIATAN

Polska Konfederacja
Pracodawców Prywatnych
Lewiatan
ul. Zbyszka Cybulskiego 3
00-727 Warszawa

tel. (+48) 22 55 99 900
fax (+48) 22 55 99 910
lewiatan@pkpplewiatan.pl
www.pkpplewiatan.pl

member of **BUSINESSEUROPE**

Warszawa, 16 lutego 2012 r.

PKPP/93/20/11/DK/2012

Pan
Waldemar PAWLAK
Wicepremier
Minister Gospodarki

Dotyczy: opinii PKPP Lewiatan do projektu ustawy o korytarzach przesyłowych

W nawiązaniu do prowadzonych konsultacji społecznych projektu ustawy o korytarzach przesyłowych przesyłam w załączeniu stanowisko PKPP Lewiatan do przedmiotowego projektu.

Z poważaniem,

Dr Henryka Bochniarz
Prezydent
Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan

PKPP Lewiatan
Uwagi
do projektu ustawy o korytarzach przesyłowych,
projekt z 19 stycznia 2012 r. wersja nr 4

I. UWAGI OGÓLNE

1.1 Pozytywnie oceniamy:

1. Przygotowanie ustawy stanowiącej lex specialis do ogólnych zasad realizacji inwestycji, co powinno uprościć, skrócić tryb przeprowadzania i energetycznych inwestycji liniowych, a tym samym ograniczyć koszty inwestycji, a w praktyce po prostu umożliwić inwestycje. Pozytywnie oceniamy objęcie ustawą nie tylko linii przesyłowych, ale także dystrybucyjnych.
2. Wprowadzenie limitów czasu na przygotowanie decyzji administracyjnych i zwiększenie odpowiedzialności urzędników za podjęte decyzje.
3. Podjęcie próby określenia maksymalnych poziomów odszkodowań za wykorzystanie terenu dla celów inwestycyjnych.
4. Podjęcie próby przyspieszenia wydawania decyzji pozwolenia na budowę.
5. Fakt, iż umieszczenie na terenie leśnym infrastruktury technicznej nie będzie powodować zmiany przeznaczenia tego terenu oznaczać będzie skrócenie procesu inwestycyjnego (brak konieczności zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego), a także zmniejszenie kosztów inwestycji (brak opłat z wyłączenie gruntów z produkcji leśnej).
6. Pozostawienie do decyzji przedsiębiorcy, czy chce ustanawiać korytarz przesyłowy.

Mamy zastrzeżenia do następujących rozwiązań:

7. Decyzja urzędnika dotycząca wydania decyzji o pozwoleniu na budowę (ustanowieniu korytarza przesyłowego) może być z łatwością zastopowana – pożądana byłaby wprowadzenie decyzji o charakterze podobnym do zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, która jest niewstrzymywalna, prace są kontynuowane, a ewentualne odszkodowania wypłacane są później.
8. Ustawa nie przewiduje uregulowania stanu prawnego dla infrastruktury energetycznej wewnętrznej (jak np. stacje transformatorowe w budynkach), które stanowią istotną część infrastruktury sieciowej.
9. W wielu przepisach np. art. 12, art. 23 ust. 7 ustawodawca powołuje się na regulacje jakie mają zostać dokonane w przepisach wykonawczych. Celowym byłoby jednoczesne przygotowanie i wprowadzenie w życie rozporządzeń do tej ustawy, czyli tzw. kompleksowej regulacji. Można wówczas oszacować koszty regulacji. W przywołanym wyżej przepisie art. 12, nie znamy maksymalnych szerokości korytarzy przesyłowych, zaś w art. 23 ust. 7 rejestru decyzji o ustanowieniu lub określeniu korytarzy przesyłowych.

Poniżej przedstawiamy szczegółowe uzasadnienie naszych uwag wraz z propozycjami zmian w projekcie.

II. UWAGI SZCZEGÓLNE

1. **Art. 3 pkt 4 i 5.** W punktach tych używane jest sformułowanie „*doprowadzanie i odprowadzanie energii elektrycznej, gazów w tym dwutlenku węgla, ciepła, ropy naftowej i produktów naftowych*”. Pojęcia „doprowadzania i odprowadzania energii” nie są zdefiniowane w obowiązujących przepisach prawnych.

LEWIATAN

Postulujemy zastąpienie wyrazów „*doprowadzanie i odprowadzanie*” wyrazami „*przesył i dystrybucja*”. Taka zmiana będzie zgodna z nomenklaturą stosowaną w art. 3 pkt 8, 9 i 10, a także z zapisami art. 2 Projektu ustawy Prawo Gazowe, które rozgraniczają pojęcia sieci przesyłowych i dystrybucyjnych oraz przedstawiają definicję przesyłania. Pozostawienie definicji urządzenia przesyłowego w obecnym stanie może budzić wątpliwości organu wydającego decyzje o ustanowieniu korytarza przesyłowego w sprawie możliwości korzystania z zapisów przedmiotowej ustawy przy składaniu wniosków dotyczących sieci dystrybucyjnych.

2. **Art. 3 pkt 4.** Doprecyzowania wymaga definicja przedsiębiorcy przesyłowego. Niejasne jest czy pod tym pojęciem należy rozumieć również przedsiębiorcę, którego przedmiotem działalności gospodarczej jest dystrybucja energii elektrycznej i, który to przedsiębiorca buduje urządzenia służące nie do przesyłania energii elektrycznej, lecz mające na celu jej dystrybucję. W art. 3 pkt 8, 9 i 10 mowa jest odrębnie o przesyśle i dystrybucji. Zakres przedmiotowy ustawy, tak w zakresie pojęcia przedsiębiorcy oraz urządzeń, winny być precyzyjne i zgodne z ustawą prawo energetyczne, by na etapie jej stosowania uniknąć ewentualnych wątpliwości ze strony organów stosujących prawo.
3. **Art. 3 pkt 4a.** W związku z tym, iż korytarz przesyłowy może zostać ustanowiony także dla istniejących urządzeń elektroenergetycznych zasadne jest dodanie przy pojęciu przedsiębiorcy przesyłowego „*którego urządzenia przesyłowe w dniu wejścia w życie ustawy znajdują się na nieruchomościach niebędących własnością przedsiębiorcy przesyłowego i wobec których przedsiębiorca nie dysponuje tytułem prawnym*”.
4. **Art. 3 pkt 6.** Wnioskujemy o doprecyzowanie definicji urządzenia przesyłowego o znaczeniu krajowym w stosunku do sieci gazowej wysokiego ciśnienia poprzez dodanie po słowach „*sieci gazowe wysokiego ciśnienia*” słów: „*służące do przesyłania gazu ziemnego, z wyłączeniem sieci dystrybucyjnej oraz sieci gazociągów kopalnianych i gazociągów bezpośrednich*”.

Uzasadnienie. Sieci gazowe wysokiego ciśnienia wchodzą również w skład sieci dystrybucyjnej, czego potwierdzeniem jest definicja sieci dystrybucyjnej zgodna z Projektem ustawy Prawo Gazowe. Sieci gazowe wysokiego ciśnienia to bardzo często gazociągi budowane na terenie jednego powiatu o znaczeniu lokalnym, które służą wyłącznie do zwiększenia możliwości przepustowych gazociągów i zapewnienia odpowiedniej ilości gazu dla klienta końcowego.

5. **Art. 3. Nowy pkt 10a.** Proponuje się wprowadzenie do projektu ustawy nowego rodzaju urządzenia przesyłowego. Jest to „**urządzenie przesyłowe wbudowane**”. Definicja jego jest następująca:

„Urządzenie przesyłowe wbudowane – urządzenie przesyłowe umiejscowione w taki sposób, że zajmuje pomieszczenia o określonej powierzchni i kubaturze w budynku lub obiekcie budowlanym, przeznaczonym do innych celów niż przesył i dystrybucja”.

Pojęcie urządzenia przesyłowego wbudowanego, w ustawie należy określić w **art. 3**, p. 10, zmieniając obecną numerację punktów z 10, 11 i 12, odpowiednio na 11, 12 i 13.

Dodatkowe zmiany należy wprowadzić do **art. 47**, ust. 1, p. 1, dopisując po słowie „*naziemnego*”, słowa „*lub wbudowanego*” oraz w **art. 48**, ust. 1, p. 1, dopisując po słowie „*przesyłowym*”, tekst „*dla urządzeń wbudowanych jest to suma powierzchni zajętych pomieszczeń*”.

Uzasadnienie. W projekcie ustawy nie uwzględniono istotnego rodzaju urządzeń dystrybucyjnych występujących przede wszystkim w miastach. Są to stacje transformatorowe wbudowane w obiekty kubaturowe - budynki i bloki mieszkalne. Osiedla mieszkaniowe w wielu miastach, szczególnie te budowane w latach 70-tych, 80-tych i częściowo w 90-tych, są zasilane w energię elektryczną z sieci kablowej SN i nN, przy wykorzystaniu stacji transformatorowych wbudowanych w bloki mieszkalne. Tego typu stacje występują również w starszych zasobach mieszkaniowych, gdzie zostały adaptowane pomieszczenia w celu umieszczenia tam urządzeń stacji transformatorowych. Przykładem jest np. warszawska starówka, a także niektóre budynki z lat 50-tych i 60-tych.

W wielu miastach takie stacje wbudowane w obiekty kubaturowe stanowią istotny udział w stosunku do wszystkich stacji SN/nN. Szacuje się, że w ten udział może sięgać poziomu 40-50% wszystkich stacji SN/nN wybudowanych w mieście. Fakt ten klarownie wskazuje, że nieuwzględnienie tych informacji może w istotny, negatywny sposób wpłynąć na możliwość wykorzystania tej ustawy do regulacji stanów prawnych.

LEWIATAN

Bez uregulowania stanu prawnego stacji transformatorowej w obcym budynku w trwały sposób, mogą zaistnieć sytuacje rugowania firm dystrybucyjnych z użytkowania tych pomieszczeń. Do dnia dzisiejszego zapadło wiele prawomocnych wyroków sądów nakazujących usuwanie urządzeń stacyjnych z zajmowanych pomieszczeń i ich zwrotu na rzecz nowych, uwłaszczonych na dotychczasowym majątku miejskim właścicieli budynków, np. wspólnot mieszkaniowych. W takich sytuacjach należy liczyć się z ograniczeniami w dostawie energii elektrycznej odbiorcom, lub co najmniej z pogorszoną jej jakością, gdyż pozyskanie miejsca pod stację transformatorową na terenie od dawna zagospodarowanym, praktycznie rzecz biorąc jest mało realne.

6. **Art. 4 ust. 1 pkt 1 w powiązaniu do art. 3 pkt 2 i 3.** Niespójność informacji pomiędzy zapisami w/w artykułów, a informacją zawartą w Uzasadnieniu wprowadzenia ustawy i zawartych w niej zapisów dotyczących organu wydającego decyzję w sprawie utworzenia korytarza przesyłowego o znaczeniu lokalnym.

Z definicji zawartej w art. 3 pkt 2 wynika, że korytarz przesyłowy o znaczeniu lokalnym, to korytarz ustanowiony na terenie jednego powiatu, a organem wydającym decyzje w odniesieniu do korytarza przesyłowego o znaczeniu lokalnym jest starosta (art. 4 ust. 1 pkt 1).

Inne są zapisy zawarte w Uzasadnieniu. Stosowny fragment ze strony 11 Uzasadnienia brzmi: „W przypadku korytarza o znaczeniu lokalnym wykraczającego poza obszar jednego powiatu decyzję o ustanowieniu korytarza, wydaje starosta, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być ustanowiony korytarz. Natomiast w przypadku korytarza o znaczeniu ponadlokalnym wykraczającego poza obszar jednego województwa decyzję o ustanowieniu korytarza, wydaje wojewoda, na którego obszarze właściwości znajduje się największa część terenu, na którym ma być ustanowiony korytarz.”

Powyższe wymaga sprostowania.

7. **Art. 5 ust 1 pkt 9.** Punkt ten przewiduje, iż przedsiębiorca do wniosku o wydanie decyzji o ustanowieniu korytarza przesyłowego załączać powinien liczne opinie. W stosunku do takiego założenia można wskazać na następujące niedogodności:

- dotychczas w procesie inwestycyjnym wszelkich uzgodnień dokonywały gminy w ramach wydawania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Obecnie obowiązek ten przerzucony został na przedsiębiorców.
- do tej pory na etapie ustanawiania decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego oraz uzyskiwania pozwolenia na budowę sieci gazowych nie była wymagana opinia komendanta wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej. Dodanie konieczności pozyskania tej opinii (litera n) oznacza dodatkowe obciążenie dla przedsiębiorców.
- konieczność załączenia do wniosku o wydanie decyzji o ustanowieniu korytarza przesyłowego opinii Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego (litera i) oraz właściwego organu administracji geologicznej (litera l) uzależniona została odpowiednio możliwością kolizji z projektowanym lotniskiem czy lądowiskiem oraz zagrożeniem osuwaniem się mas ziemnych. Nie sprecyzowano natomiast w jaki sposób przedsiębiorca przygotowujący wniosek o ustanowienie korytarza przesyłowego ma stwierdzić, iż te przypadki mają miejsce i co za tym idzie jest on zobowiązany do uzyskania przytoczonych opinii.

9. **Art. 5 ust. 5 pkt 4.** Punkt ten nakłada na przedsiębiorcę obowiązek załączenia do wniosku o wydanie decyzji o ustanowieniu korytarza przesyłowego wypisu i wyrysu z rejestru gruntów. Dotychczas w procesie inwestycyjnym od inwestora wymagano jedynie dostarczenie wypisu z rejestru gruntów. Żądanie także wyrysu z rejestru gruntów oznacza dla przedsiębiorców powstanie dodatkowych kosztów. Proponujemy zatem usunięcie zapisu zobowiązującego przedsiębiorcę do dostarczania wyrysu z rejestru gruntów.

10. **Art. 8 ust. 7 i 8.** Przedmiotowy artykuł pozostaje w sprzeczności z art. 8 ust. 6, gdyż w sytuacji, gdy po zawiadomieniu zostanie dokonana czynność rozporządzająca lub zobowiązująca przedmiotem, której jest nieruchomości objęta wnioskiem o ustalenie lub określenie korytarza przesyłowego to wówczas czynność taka jest nieważna, w związku z tym również nie jest zasadne zawiadamianie organu o zmianie właściciela nieruchomości, które w skutek regulacji zawartej w art. 8 ust. 6 nie nastąpiło.

LEWIATAN

11. **Art. 10 ust. 2.** Błędnie podany nr art. Jest art. 4 ust. 1 winno być art. 5 ust. 1

12. **Art. 10 ust. 3.** j.w.

13. **Art. 10 ust. 5.** j.w.

14. **Art. 10. ust. 3.** W art.10 ust. 3 słowa „*oraz maksymalne szerokości korytarzy przesyłowych określone*”, zastąpić słowami „*nie przekraczając jednak maksymalnych szerokości korytarzy przesyłowych określonych*”.

Uzasadnienie: Maksymalne szerokości korytarzy przesyłowych powinny być określone dla linii o „najgorszych” parametrach (linia niska, bez obostrzeń). Wiele linii jest wykonanych w technologii eliminującej większość ograniczeń.

15. **Art. 13 ust. 2.** Nie sprecyzowano do kogo należy stwierdzenie, iż określona nieruchomość ma nieuregulowany stan prawny (np. właściciel nie żyje). Czy musi to stwierdzić przedsiębiorca na etapie przygotowywania wniosku o ustanowienie korytarza przesyłowego czy też gmina na etapie rozsyłania decyzji o ustanowieniu korytarza przesyłowego.

16. **Art. 18.** Decyzja o ustanowieniu korytarza powinna być zgodna z planem miejscowym. Nie może być przecież tak, że zgodnie z planem miejscowym na terenie miasta obszar przeznaczony jest na budownictwo mieszkalne, a wojewoda lub starostwa wyda na ten sam obszar decyzję o ustanowieniu korytarza przesyłowego. Dlatego też w celu również zachowania ładu przestrzennego decyzja i plan powinny być ze sobą zgodne.

17. **Art. 25 w powiązaniu z projektowanym art. 19, 20 i 21.** Równie ważne jak sama ustawa jest zapewnienie skuteczności jej egzekwowania. W szczególności w odniesieniu do zapisów przywołanych w art. 25 w powiązaniu z projektowanym art. 19, 20 i 21.

Kluczowym jest zapis art. 25 mówiący, że „*Ostateczna decyzja o ustanowieniu korytarza przesyłowego stanowi tytuł prawny do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane*”. Oznacza to, że faktyczna budowa niezbędnej infrastruktury elektroenergetycznej będzie mogła się rozpocząć dopiero po rozstrzygnięciu sprawy przez sąd administracyjny zgodnie z art. 19, 20 i 21 ustawy o korytarzach przesyłowych. Obawy nasze budzi fakt, iż w obecnych czasach, gdzie najtrudniejszym elementem procesu budowlanego jest właśnie uzyskanie prawa do dysponowania terenem dla celów budowlanych (np. służebność przesyłu), pozostawienie tak brzmiących zapisów spowoduje, iż cała ustawa nie będzie skuteczna, a infrastruktura elektroenergetyczna w efekcie nie będzie powstawała w oczekiwanym przez polską gospodarkę tempie.

Doświadczenia firm energetycznych pokazują, iż rozwiązania zastosowane w przepisach związanych z budową dróg byłyby odpowiednie także i dla potrzeb budowy infrastruktury elektroenergetycznej. Chodzi mianowicie o możliwość rozpoczęcia budowy już na podstawie decyzji o utworzeniu korytarza przesyłowego (analogicznie jak budowa drogi na podstawie dokumentu ZRID – Zezwolenie na rozpoczęcie inwestycji drogowej), bez konieczności oczekiwania na ewentualną decyzję sądu. Można sobie bowiem wyobrazić sytuację, gdzie droga będzie budowana, natomiast linia elektroenergetyczna służąca np. do zasilenia niezbędnej infrastruktury drogowej – nie.

Uważamy także, iż wprowadzenie elementu kaucji, jako możliwego warunku rozpatrywania przez sąd danej sprawy za niewystarczające zabezpieczenie przed niezasadnymi wnioskami.

Biorąc pod uwagę powyższe, prosimy o rozważenie powrotu do pierwotnych propozycji zawartych w pierwszych wersjach ustawy o korytarzach przesyłowych, czyli do zawarcia takich przepisów, które **umożliwiłyby rozpoczęcie budowy niezwłocznie po wydaniu decyzji o utworzeniu korytarza przesyłowego.**

18. **Art. 28 ust. 6.** Błędne odwołanie – winien być art. 19 ust. 1

19. **Art. 31. ust. 4.** W art. 31 ust. 4 wykreślić ostatnią część zdania począwszy od słów : „*w liczbie nie mniejszej...*”.

Uzasadnienie: Wydaje się, że ilość drzew i krzewów niezbędnych do nasadzenia powinna być określona przez organ terenowy administracji, bez jej narzucania przez ustawodawcę.

LEWIATAN

20. **Art. 32 ust. 3.** Nie są jasne powody podziału kosztów wycinki drzew i krzewów oraz ich uprzętnienia dla drzew do lat 20 przez przedsiębiorstwo przesyłowe, a powyżej lat 20 przez Lasy Państwowe.
21. **Art. 33 ust. 3.** Nieprecyzyjnie sformułowany zapis. Proponuje się przeredagowanie zapisu art. 33 ust. 3 w następujący sposób: „*W przypadku gdy strony nie dojdą do porozumienia, o którym mowa w ust. 1, organ podejmujący decyzję o ustanowieniu korytarza przesyłowego, na wniosek jednej ze stron rozstrzyga o warunkach i terminie zajęcia terenu, w terminie 7 dni.*”
22. **Art. 35 ust. 6.** Błąd pisarski - należy wykreślić słowo „wymierzono”
23. **Art. 37 ust. 2, pkt 3).** Należy wykreślić słowo „tym”. Proponowane brzmienie art.: „*wniosek o wydanie decyzji o lokalizacji urządzenia przesyłowego w korytarzu przesyłowym zawiera oznaczenie nieruchomości, które z mocy prawa mają zostać obciążone służebnością przesyłu ze względu na ustanowienie na nich korytarza przesyłowego odpowiedniego dla rodzaju inwestycji tym określonej w tym wniosku*”;
24. **Art. 40 ust. 1.** Błędne odwołanie – winien być art. 5 ust. 1 pkt 7, oraz odwołując się do art. 37 ust. 2 należy wskazać także pkt tj. pkt 3
25. **Art. 40. ust. 1.** W art.40, ust. 1 należy zmienić przywołany art. 4 na art. 5.
- Uzasadnienie:** W międzyczasie nastąpiła zmiana numeracji artykułów. Uwaga dodatkowa: Wydaje się, że w treści art. 40, ust. 1, art. 37 ust. 2 został przywołany błędnie.
26. **Art. 40 ust. 1.** Błędnie podany nr art. Jest art. 4 ust. 1 pkt 7 i 35 oraz 37 ust. 2, winno być **art. 5 ust. 1 pkt 7 i 35 oraz 37 ust. 2 pkt 3.**
27. **Art. 43 ust. 1 dodatkowy punkt 7.** Zapisy art. 43, ust. 1 punkt 6 odnoszą się do sieci elektroenergetycznych. Proponujemy zatem dodać punkt 7 zawierający analogiczne przepisy odnoszące się do sieci gazowych (wzorowane na przepisach Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 30 lipca 2001r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać sieci gazowe Dz. U. 2001 Nr 97 Poz. 1055). Proponowane brzmienie zapisu:
- „7) w przypadku urządzenia przesyłowego gazowego - sadzenia i utrzymywanie drzew, a w odniesieniu do terenów leśnych dodatkowo sadzenia i utrzymywania krzewów.”*
28. **Art. 43 ust. 1 i 2.** W związku zapisami z art. 43 ust. 1 i 2 prosimy o uwzględnienie poniższego postulatu i wprowadzenie nowego ust. 4, dotyczącego wysokości odszkodowania na terenach zurbanizowanych, w przypadku dopuszczenia zabudowy pod liniami energetycznymi. Na terenach miejskich lub zurbanizowanych często dopuszczona jest zabudowa po liniach napowietrznych zarówno o napięciu 110kV, jak i 15kV/20kV, gdyż dopuszcza to konstrukcja i parametry tych linii.
- Nowy ust. 4:** *„Jeśli w stosunku do fragmentu korytarza przesyłowego zostałaby podjęta decyzja, o której mowa w ust. 2, to w przypadku, gdy pochodzące od linii ograniczenia w zabudowie są mniejsze od wprowadzonych przez miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego lub studium uwarunkowań... powinno nastąpić obniżenie o 50% wysokości odszkodowania, o którym mowa w art. 45.”*
29. **Art. 48 ust.1 pkt 1.** Proponuje się zmianę istniejącego zapisu poprzez wprowadzenie słów: *„zajmowanej przez urządzenie przesyłowe wraz ze strefami oddziaływania niezbędnymi do bezpiecznego i niezawodnego funkcjonowania urządzenia”* w następujący sposób:
- Art. 48. 1. Wysokość kwoty bazowej, o której mowa w art. 47 ust.1, oblicza się, z zastrzeżeniem art. 49 ust. 6, jako iloczyn:
- 1) powierzchni gruntu położonego w korytarzu przesyłowym *„zajmowanej przez urządzenie przesyłowe wraz ze strefami oddziaływania niezbędnymi do bezpiecznego i niezawodnego funkcjonowania urządzenia”*, wyrażonej w metrach kwadratowych;”

Uzasadnienie. Zapis ten jest konsekwencją interpretacji art. 12 zawartej w Uzasadnieniu na stronie 22. Fragment poniżej:

„Należy zauważyć jednak, iż w pewnych sytuacjach korytarz przesyłowy powinien mieć większą lub mniejszą niż zakładana w ustawie szerokość. Dlatego też w delegacji do rozporządzenia wskazano, że

LEWIATAN

rozporządzenie ma wyznaczać maksymalne wielkości korytarza przesyłowego, które będą mogły być zmieniane na wniosek przedsiębiorcy przesyłowego lub organu wydającego decyzję.”

Pierwotny zapis zawarty w art. 48 ust. 1 pkt 1 oraz jego interpretacja zawarta w uzasadnieniu, może prowadzić do sytuacji w której, w przypadku ustanowienia przez organ większej szerokości korytarza przesyłowego w stosunku do potrzeb przedsiębiorcy przesyłowego, będzie on ponosić dodatkowe koszty odszkodowania za ustanowienie służebności przesyłu. Organ określając szerokość korytarza przesyłowego może ją zwiększyć, z uwagi na pozostawienie w korytarzu miejsca na inne inwestycje zaplanowane do realizacji w przyszłości (kanalizacja, wodociągi, drogi, itp.). Proponowany zapis pozwoli przedsiębiorcy przesyłowemu uniknąć ponoszenia dodatkowych kosztów związanych z zabezpieczeniem w korytarzu miejsca pod inne obiekty, które nie będą własnością tegoż przedsiębiorcy.

30. Art. 54 ust. 1. Proponuje się skrócić termin, w którym strona niezadowolona z wysokości odszkodowania, może wnieść powództwo do sądu powszechnego z 45 dni na 30 dni.

Według naszej opinii 30 dniowy termin jest wystarczający na przygotowanie i złożenie stosownych dokumentów do sądu. 45 dniowy termin niepotrzebnie wydłuża termin zakończenia postępowania.

